

دياري پەك بو « ميژوو »

دهگه يئنه تو ماري پروناكبيرى ئيمرومان .
يهكەم .. ئيجازەى شىخى سەراجەددىن بو
حاجيرەسولى نەقشبنەندى

دوكتور ئىبراھىم حىلمى لە بنەمالە يەكى ناسراوى شارى
سليمانى يە" . كورپى حاجى فەتاحى كورپى مە لا قادرى كورپى
حاجى رەسولى كورپى محەمەد ئاغاي كورپى گودرون ئاغاي
كورپى پوستەم ئاغاي كورپى زوراب ئاغاي كورپى زولال ئاغاي
مەرگەيى يە . زولال ئاغاي يەكئىك بوو لە دوانزە سوارەى
مەريوان ، پيرەميردى نەمر لە داستانەكەى خويىدا چەند
جاريك بەتاييەتى ناوى هيناوه" .

كە برايم پاشا شارى سليمانى بنىات ناو بارەگاي
ميرنشيني بابانى لە قەلاچولانەوه گواستەوه ئەوى محەمەد
ئاغاي نەوهى زولال ئاغاي" يەكئىك بوو لەو پياو ماقولانەى
بەخوى و مال و مندالى يەوه لەتەكيا هاتە شارى نوئى كوردستان
. پاش دوازده سال ، واتە دەوروبەرى سالى 1796 ، خوا رەسولى
بەخشى بە محەمەد ئاغاي .

رەسول زوو وەك لاوتكى بەخشندەو زيرەك و ورياو
دادپەرورەو يەكجار لە خواترس ناوى دەرکردو پرووى كرده
مەككەو مەدينەو پاش گەرانەوهى بووه حاجى رەسول . ھەر
لەوساشەوه پيپازى نەقشى داي لە كەلەى و بووه موريدىكى
دلسوزى . زورى نەبرد حاجى رەسول خانەقاپەكى لە تەنيشت
مالى خويەوه دروستكردو ھەموو ئەركى بەرپووەبردنى گرتە
نەستوى خوى .

دەنگو باوى حاجى رەسول كەوتە سەر زارى پياو
چاكانى شارو دەوروبەرى . سەوداي نەقشى بووه كپچ و كەوتە

پيشكەشە بەوانەى هيجيان لە باردا نى يەو زور بە
ئەسلو فەسلەوه دەنازن ، بەوانەى زورپان لە
باردا يەو هيج بە ئەسلو فەسلەوه ناناژن !

دياره كەس نەبووه و كەس نى يەو كەس نابى لە ناخى
دەروونەوه حەز نەكات ئەوى دەينووسى بە دلى خویندەواران بى
، وا نەبوایە كەس قەلەمى نەدەخستە سەر كاغەز . ئەو بەدل
بوونە لە سەرانسەرى جيهانى پان و بەریندا گەورەترین
پادداشته بو ھەر كەسك بەرھەمى بىرو خامەو شەونخونى
خوى بكاتە دياريى رازاوهى دەستى بو ھاو زمانانى ، بەلام بو
كوردك لە وەيش زياترە .

ماوہ يەك لە مەوبەر لە چەند لايەكەوه بىيان گوتم بەرپز
دوكتور ئىبراھىم حىلمى دەيەوى بچمە خزمەتى . يەكەم پوژى
جەژنى قوربان بەر لە خوشك و دوست و ياران پروم كرده قاپى
يەكئىك لەوانەى جاران بىيان دەگوترا گەورە پياوان و ئيمەو
مانان بىيان دەلئين پيشەنگى دەستى پروناكبيران . يەكسەر
فەرموى :

« پۆلە كئيبى (ميژوو) ەكەتم بەدل بوو ، دواى
خويندەنەوهى برياومدا تو وەريسى كئيبخانەكەم بى ،
وا ھەر لە ئيستەشەوه چەند بەلگەو بەرھەمئىك
پيشكەش دەكەم ، ،

لەو تەى رەمەزان و قوربان پرويان كرددۆتە كوردستان يا
ھەر ناوچە يەكى تری خاكى موسلمان رەنگبى هيج جەژنانە يەك
خوشى كەسى وا نەگەيان دببئە ئاستى ئاسمان . بە خۆم و كۆلك
گەوھەر و مروارى و پرواوه گەرامەوھو چاود دلى چەند براىەكى
دلسوزم پرون كردهوھو وا لە پىگەى «كاروان» ى
خوشەويستەو بوختەى يەكەم بەرھەمى ئەو دياري يە بەنرخە

که ولی ، به پرورش و پروری کرده بیاره و چووه خزمهت شیخی
 سراجهددین . شیخی گه وره ی نه قشی حاجی ره سولی ده چی
 به دلاو زور به ریزه وه نیجازه ی ئیرشادی بی ده به خشی . ده قی
 نه و نیجازه پر له شانازی به ی پاش چند مانگیکی تر ته مه نی
 ده گاته صد و پنجا سالی ره به ق^۴ یه که م دیاری به نرخ بوو بو
 « میژوو » .

بارستی نیجازه که ی شیخی سراجهددین 34 x 21
 سانتیمه و بریتی به له 23 دیر که به ده سخه تی زانو شاعیری
 ناسراو مه لا حامیدی کاتبی شیخ به خه تی فارسی
 نووسراوه ته وه ، پینج دیری یه که می عره بی و نه وانی تری
 فارسین . مورو ئیمزای شیخی سراجهددین وا به لای چه بی
 دامینی به وه . نه مه ده قی سه ره تا عره بی یه که به تی :

« الحمد لله الذی جعل قلوب اولیائه الکاملین محکا
 لنقد الوجود وصیر قبولهم علامة لقبوله والافتداء
 بهداهم مرقاة للعروج الی اعلی معارج الشهود ومیز
 من بینهم السادة العلیة النقشبندیة وخصهم بمزایا
 لاتعد ولا تحصى منها ان نهاية سائر الطرق مندرجة فی
 بدایتهم فیقاس علی هذا شان کمال طریقتم وحال
 نهایتهم ... » .

دوای نه و سه ره تاهه دیسان به فارسی باسی ریازی
 نه قشی و تاییه تی به کانی ده کات که چون له سه ر بناغه ی نایینی
 ئیسلام دامه زراوه و هیچ شتیکی دور له نایینی تیدا نی به و
 ته نانه ت نه وه ی له ته ریفه ته کانی تر دا به چله کیشان و ریازه کردن
 به یدا ده بی لای نه قشی به کان له ریگه ی هاو پییی پیاو چاکان و
 پیرانی ته ریفه ته وه دینه گوپی . نه مجا دینه سه ر باسی حاجی
 ره سول و ده لی به کیکه له و که سانه ی به دل ده سه و دامینی
 ریازی نه قشی بوون و هه موو پایه کانی نه و ریازی بریوه و
 « گه یشتوته دائیره ی ویلایه تی بچوک » ، بویه کا به فرمانی له
 جیهانی گیانه وه هاتوی پیرانه وه ریگه مان دا ته ریفه ت نیشانی
 خه لک بد او رییی پیران بگری و « خه تمی خواجه گان » بکا . دوای
 نه وه ده لی : هیوادارین حاجی ره سول له م ریگه دا زور به رز
 بیته وه و داواش له وانه ده که بین که ناره زوی گرته به ری ریگه ی
 ریازی نه قشی یان هه به ده ست بده نه دهستی و لیوه ی فیرین و
 هاو پییی نه و به هه ل بزنان چونکه پره له به ره که ت و
 به خته وه ری .

میر محمد علی

دوای وەرگرتنی ئه و به لگه نامه په حاجی رهسول زیاتر که وته کوشش بو په ره پیدان و بلاوکردنه وهی ریپازی نه قشبه ندی ، ئه و کاره ی رقی ژماره یه ک دهسه لاتداری ناوچه که ی ئه هلساندوله تاوا ناچار بوو شاری سلیمانی به جی بهیلنو ورو بکاته گورگه دهری ناوچه ی سورداش که گوندی خوی بووه و تا کوچی دوایی له وی نیشته جی ده بی . پاش مردنی له سالی 1286 ی کوچی (1869 / 1870 ی عیسایی) دا تهرمی حاجی رهسول دههیننه وه سلیمانی و له گردی مه عفوانی گورستانی سه یوان دهینژن .

به ره له وهی سلیمانی به جی بهیلنی حاجی رهسول خانه قاکه ی به مه لا عوسمانی باله خی دهسپیری که زانایه کی ناسراوو سه ره به ریپازی نه قشبه ندی و موجازی شیخ به هاددینی خلیفه ی شیخی سه راجه ددین بووه و دوای کوچی دوایی حاجی مه لا عه لی کوری دیته سه ری که ئه ویش زانایه کی پایه بلند بووه و له و ساوه ئیتر خانه قاکه ده بیته « خانه قای مه لا عه لی ، که تا نیسته ش هر ماوه .

دووهم - محهمه د عه لی گه وره و کورد

هه موو ئه نسکو پیدیا و هه موو کتیبیکی میژووی نویی میسر که باس دیته سه ره محهمه د عه لی گه وره ده لین به ره گه ز ئه لبانی و دانیشتووی شاری قوله و⁶ سه ره تا توتن فروش بووه . ده وره به ری کوتایی سالی 1949 به بونه ی یادی سه د سه له ی کوچی دوایی محهمه د عه لی گه وره وه نووسه ری به ناوبانگی میسر عه بیاس مه حمود عه قاده به ناوی گورفاری « المصور » هه دیده نی به کی تایبه تی له گه ل جیگری فاروقی پاشای ئه وسای میسر دا کردوه که ئه ویش به ناوی باپیره گه وره یه وه ناو نراوه محهمه د عه لی . کاتیک باس هاتوته سه ره گه زی محهمه د عه لی گه وره جیگری ته ختی پاشایی میسر کوتوویه :

« ... ده رباره ی بنه ماله ی عه له وی⁷ شتیکتان بی ده لیم له وانیه بیته هوی سه رسورمانی گه لیک که س . وا بلاوه گوایه ئه و بنه ماله یه له نزیک قوله ی ولاتی ئه رناووده وه⁸ دروست بووه ، به لام ئه وی من له ریگه ی کتیبیکی قازی میسری روزگاری محهمه د عه لی گه وره وه زانیومه ئه و بنه ماله یه به بنه چه له دیاربه کری ولاتی کوردانه وه

عه بیاس مه حمود عه قاده

هاتوو ، له وینوه باوکی محمه د عالی و دوو برای چونه ته قوله ، دواي نه وه په کیک له مامه کانی محمه د عالی چوته نه سته مول و مامه که ی تریشی دوی بازرگانی که وتوو ، ته نها باوکی محمه د عالی له قوله ماوه ته وه . میر حه لیمیش^۳ په گه زی بنه ماله ی نیمه ی ده گپرایه وه دیاربه کړی ولاتی کوردان و نه وهش بو خوی گیرانه وه که ی قازی میسر پته وتر ده کات .

وا دیاره نه و قسانه ی محمه د عالی ی جیگری ته ختی باشایی میسری نه و پروژگار ته لی هستی عه بباس مه حمود عه قادیان بزواندوه چونکه نه ویش ، وهک بو خوی نووسیوی یه ، به په گه ز کورد بووه . عه قاد هر له ویدا پروو ده کاته نه وه ی محمه د عالی گه ورو پنی ده لی :

« ولاتی کوردان نه و شهرف و شانازی یه ی به سه که دوو قاره مانی نه مری دایه جیهانی نیسلام - صه لاهه ددین و محمه د عالی ی گه وروه ... »

نه م زانیاری یه که م زانراوه له لاپه په 56 ی ژماره (1311) ی پوژی « 25 » ی ته شرینی دووه می سالی « 1949 » ی « المصور » دا چاپ کراوه که دوکتور ئیبراهیم حیلمی له وساووه وهک به لکه یه کی میژوویی له کتیبخانه که ی خویدا پاراستوویه . له هه مان ژماره دا وتاریکی حه بیب جاماتی به م ناوونیشانه وه بلاوکراوه ته وه : « کورد ده یه وی ده وله تی خوی دایه زرینی » که تینیدا به تاییه تی باسی مه هابادو قازی محمه دی کردوه .

بنه ماله ی محمه د عالی ی گه ورو به په گه ز کورد بئی یا کورد نه بئی هیچ له و راستی یه ناگورپی که جیاوازی له نیوان که لاندانی یه ، که کورد هیچی له که س که متر نی یه ، هه ل و مه رج و دوخی شوین و قوناغ جیگه ی که ل و سه ردارو قاره مان له میژوودا دیار ده که ن . وا دیاره زور له و کورده زیره ک و جوستانه ی باری ژیانی کورده واری رابوردوو نه ییتوانیوه تینویتی یان بشکینی پرویان کردوته ناوچه ی ترو له وی به لیهاتوویی خویان گه یشتوونه ته به رزترین پله و پایه .

بو زیاتر پروون کردنه وه ی نه م بو چونه ده لیم هر کورپه یه کی ناوچه زه لکاوپکانی ناسیاو دارستان و بیابانه کانی نه فاریقا له که ل چاوی هه لهینا بییه یه ناو خیزانکی پاره داری نینگلیزی یه وه که گه وروه بو وهک نه وانه ی ده وروبه ری به که وچک و چه تال نان ده خواو به چه قومیه پاک ده کاو پایپ

ده کیشی و سموکن له بهر ده کاو وهک نه وان ده دوی و ده بزوی و زور له وانه شه ببیته پسرپریکی ناودار . دیاره هر کورپه یه کی چاوشینی سویدیش بهینینه ناوچه یه کی زه لکاو ی دواکه وتوووه که گه وروه بوو پاپه تی و نه خوینده وارو دواکه وتوو ده بی و له هه رشت زیاتر حه ز له گوشت ماسی و رانه مراوی ده کا . بهاتایه و محمه د عالی ی گه وروه له نه لبانیا بمایه وه له وانه بوو ببیته بازرگانکی ده وله مه ندو به ناویانگ ، به لام نه ده بووه نه و پیاوه سیاسی یه لیهاتووه ی توانی دوو جار له شگری سولتانی عوسمانی بشکینی و بگاته نیمچه دورگی عه ره ب و سودان و سوریا و ای لی بی هه موو ده وله ته که وره کان حسابی بو بکه ن . بئی گومان له خوو نه ی یه یه کیکی وهک مارکس کوتویه « میسری محمه د عالی تاکه پارچه ی ولاتی به رفر اوانی عوسمانی یه توانای ژیان و مانی هه بی » .

شایانی باسه محمه د عالی بهر له کوچی دواپی به ماوه یه کی که م ئینجا فیری نووسین و خوینده وه بوو !

سییه م - یه که م سالی « گه لویژ » سه ره تای سالی 1961 هارپی خو شه ویستم دوکتور عیزه ددین مسته فا ره سول دوو دیاری زور به نرخی دامی ، یه که میان هر شهش بهرگی یادداشته که ی ماموستا ره فیق حیلمی^۴ و دووه میان ژماره کانی « گه لویژ » له سالی سییه می یه وه بوون . له وساووه عه ودانی سالی یه که م دووه می نه و گورقاره به رزه مانم ، به ره که تدا وا دوکتور ئیبراهیم حیلمی هه موو ژماره کانی سالی یه که می پیشکش کردم و به و جوړه که لینیکی باش له کتیبخانه که مدا پرپوهه .

دیسان چاوم به ناوه روکی هر « 10 » ژماره که ی سالی یه که می « گه لویژ » دا گپرایه وه^۵ . باوه ر ناکه م که سیک هه بی دان به وه دا نه نی ده رچونی « گه لویژ » به راستی بوداویکی گه وروه ی ژیانی پروونا کبیری هاوچه رخی کورد بوو . دیاره هر له بهر نه وهش « گه لویژ » زور زوو له ناو خوینده واران ی ناوه وه ی ولات و له ده روه ی دهنگی دایه وه . ئیدموندس دوا ی ده رچونی سی ژماره ی ده رباره ی نووسیوی یه ده لی :

« گه لویژ نه ستیره ی هه ره گه شی ئاسمانه ، به لای میسری یه کونه کانه وه مزگینی ده ری خیرو به ره که ت بوو . ناوه روکی یه که م سی ژماره ی مزده ی

نهوه ددهن که د گه لویښ ، ناوی خوئی
به خوئی وهیہ ، .

پنم وایه به شی زوری وتاره کانی د گه لویښ ، نهوه دهینن
یا وهک خوئیان یا به دهستکاری به کی که مه وه دیسان له پوژنامه و
گوفاره کوردی به کاندایا بلابکرینه وه .

چوارهم - د له هستان ، ی مه حمود جه ودهت
یه کی که له وکتیبه نایابانه ی به ریز دوکتور نیبراهیم حیلمی
پیشکشی د میژوو ، ی کردن د پولونیا - پوله نده و یا
له هستان ، هکه ی خوالیخوشبو مه حمود جه ودهت که له
لاپه ره 312 ی د میژوو ، دا ناوی هاتوو وه ده میکه بوته یه کی که له
به ره مه کوردی به ده گه نه کان .

دوکتور نیبراهیم وهک هه موو پوونا کبیرانی هاوته مه نی
خوئی به نه وپه ری ریزو ههسته وه باسی نه و نیشتمانپه روه ره
دلسوزه دهکات که پوژی 20 ی ته شرینی دووه می سالی 1937 له
به ندیخانه ی ناوه ندی به غذا له سیداره دراو مه رگی ناخی
دهرونی هه موانی هه ژاندو ته لی خامه ی شاعیرانی بزواند .
که سیک نی به خوالیخوشبو مه حمود جه ودهت ناسینی و باسی
نازایه تی و خاوینی و دلپاکی و به خشنده می و دهست بلاوی و
دلناسکی نه کات .

مه حمود جه ودهت ته نها نه فسه ریکی لیها تووو
یاریده ریکی دلسوزی شیخ مه حمود دوستیکی نزدیکی سمکورو
ناواره ی دهستی میجه رسون نه بووه ، به لکو هه مان کات یه کی که
بووه له وانه ی به نووسینیش خزمه تی که لیان کردوو . دوا ی
خوئی چهند وتاریک و دوو کتیبه ی که وره ی به جی هیشتوو ،
یه که میان به ره می ج . ا . سیلمه نتی پوژناوایی به دهرباره ی
بابی و به هائی که نه و کردوو یه به کوردی و په ناوی د بهاء الله و
دهوری نوی ، وه سالی 1933 له به غذا بلاوی کردوته وه (336
لاپه ره یه) . دووه میشان نه و کتیبه یه تی که حوزه یرانی سالی
1936 به ناوی د پولونیا - پولاندا و پالہستان ، هه وه⁽¹⁾ د اپناوه و به
داخوه بو خوئی فریا نه که وت بلاوی بکاته وه . سالی 1940 ،
واته سی سال دوا ی کوچی دوا ی خاوه نی له چاپخانه ی
د المعارف ، ی به غدایی له 237 لاپه ره ی قه واره پچوکدا (17
x 12 سانتیم) له گه ل نه خشه یه کی سیاسی پولونیا دا
چاپکراوه .

له وکتیبه یدا که به پشتیوانی 3 سه رچاوه ی تورکی و

سه رچاوه یه کی فره نسی و یه کیکی عه ره بی داپناوه مه حمود
جه ودهت باسی زور لایه نی ژبانی نابوری و کومه لایه تی و
سیاسی و چاره نویسی میژوو ی پولونیا دهکات . نه م باسه ی
دوا بیان گه لی که سه رنجی دانه ریان پاکیشاوه ، وا دیاره وهک
کوردیک زامی دهرونی کولاندوته وه . له دووتویسی
د له هستان ، دا له هه رشت زیاتر ههست به خوگری و د هیزی
ژیان ، و کول نه دانی پولونی یه نازاد یخو اکان ده که یه تی ،
نه وانه ی به دیریژی قوناغیکی سه دان سالی میژوو به دهست
جه وری نه مسه و به تایبه تی پروسیا و پروسیا وه گیروده بوون .

خوالیخوشبو باسه کانی له هستانی به کوردی یه کی
په وان هونینونه ته وه و به شیوه یه کی زانستی یانه داپشتوون و
هه ولی داوه له ریگه یانه وه زاراوی نوی بو کوردی داپریژی یا
وه رگری ، وهک (ناوه ریژ) که له بریتی د مصب النهر ، و
(لیمان) که له بریتی د المیناء ، و (قه رال و قه رالیجه) که له
بریتی د الملك و الملكة ، و (شان) که له بریتی د الثانية ، و
(پشتان) که له بریتی د الاجیال ، به کاری هیناون .

وا دیاره یه کی که یا دهسته یه که له دوستانی مه حمود
جه ودهت به رها بوونی شه ری دووه می جیهان و داگیرکردنی
پولونیاییان له لایه ن نازی یه کانه وه به هه ل زانیوه بو
بلاو کردنه وه ی له هستانه که ی که پننج به شی یه که می و تا لاپه ره
210 ی له نووسینی خوین . هه رچی به شی شه شه می کتیبه که یه
(ل 211 - 237) باسی نه و به سه ره اتانه ی پولونیا دهکات که دوا ی
وه فاتی مه حمود جه ودهت پرویان داوه ، به لام به داخوه له هیج
شوینیکی کتیبه که دا باسی دانه ری نه و به شه ی نه کراوه . خوژکه
خه به رداران نه و لایه نه ی د له هستان ، یان بو پوون
ده کردینه وه .

پینجه م - میژوو ی کویه

له سه ره تای به شی د کورته ی بیلیوگرافیای
میژوونوسی کوردی ، ی کتیبه «میژوو» دا کوتومه :
«سه م بیلیوگرافیایه ته نها هه نکاویکی
سه ره تلایی یه ، هیج دوور نی یه که موکورتیی زوری
نیدا بی و ... وتاری بایه خدارم به سه ردا تیپه ری بی ،
یا دهستم پیایدا رانه گه یشتی ، . نه مچا له زمان

«بلوکی گهوره میژوو نووسی کوردی شهرف خانی بدلیسی، بهوه له «زانلیانی پیلوچک و دلپاک و بهوج، پلراومهتهوه که «زور به وردی له نووسینه کهم وردینهوهو نهگه په شیوی بهکیان بهرچلو کهوت به شیوه بهکی مهردانه بهراوردی بکن، خو نهگه هله و له بیر چوونیکم له سهرد دودوزنهوه هر به گالته پی کردن و ته شهر لیم نه قوزنهوه، پیلوه تیم له گه ل بکن و به پارچه بهکی چاکترو به بزگوریکتی تازه ترو پاکتر بوم پینه بکن»¹⁸.

ماموستا و هادی و برای به کجار خوشه و یستم مه سعود محمهد به که م بره به وهسته وه سه رنجی پاکیشام که به بیلیوگرافیای «میژوو» دا «میژوی کویه یا کويسنجق» ی ماموستا تایر نه حمهد چه ویزیم له یاد کردوه. هر نه و یژهش له ناو دیاری به به نرخه کانی دوکتور ئیبراهیم حیلیمدا نه و کتیبه م بهرچاو کهوت.

«میژوی کویه» سالی 1882 له به غدا چاپ کراوه¹⁹، نه و سه له ده ره وهی ولات ده مخویند، بویه کا نه من و نه نه و برایانه ی وه که من²⁰ نه وسا که به میژوی کورده وه خه ریک بوون نه و کتیبه مان دهست نه کهوت که زور لایه نی ده هینن بیونایه سه رچاوه ی بوون کردنه وهی نه و باسانه ی نیمه له نامه کانی خوماندا شیمان کردونه وه. زور به داخه وه دوی گه رانه وه شم له هیج شوینیک «میژوی کویه» م بهرچاو نه کهوت، وا نه بوایه هه لیه ت نه و که لینه نه ده که وته میژوو، وه.

به لام له گه ل نه وه شدا ده بی دان به وه دا بنیم که نه م قسانه م بویان نی به دوا پاکانه م بو بکن هیج نه بی له به ره نه وه ی ماموستا نه ریمان له لاپه ره 133 ی «بیلیوگرافیای کتیبه کوردی» به که یدا دروست باسی «میژوی کویه» ی کردوه. هه رچون بی - ملیم بریا گه لیک به ره می تری وه که «میژوی کویه» هه بونایه و جا با من له یادم بکردنایه!

شه شه م - دوا وشه

دیاری به به نرخه کانی دوکتور ئیبراهیم حیلیم فتاح بو

«میژوو» زور له وه زیاترن که چه ند نمونه به کیانم له م وتاره گشتی به دا خسته بهرچاو، هیوادارم بتوانم که لکیان لی ببینم و بومامه برامیش ناواته خوازی ته ندروستی و ته مه ن دریزیم . بهراویزه کان :

- (1) سالی 1880 له سلیمانی له دایک بووه . سه ره تا له حوجره مو لای خواجه شه هندی خویندوو به و ئینجا چوته فوتابخانه ی سه ره تللی که سالی 1825 ته وای کردوه . سالی 1882 له فوتابخانه ی ناوه ندی مه رکه زی به غدا ده رچوو مو بو ته و او کردنی خویندن چوته قاهیرمو سالی 1887 له وی به که لوریوسی له به یطره دا و مرگرتوو مو پاش سلیک چوته تورکیلو پوزی 25 ته شریفی دوومه ی سالی 1840 له وی دوکتورای له به کترینولوجیای نه خوشی ئله لدا و مرگرتوو . دوی گه رانه وه ی و تا پوزی خانه نشین کردنی له 22 میسی سالی 1884 دا له رمانبه ر بووه و هک دهست پاکیکی کهم ههوتا ناوی ده رگرتوو . زور بلیه خ به میژوی کورد ده دات و ده رباره ی چه ند وتاریکی له پوزنامه ی «التأخی» دا بلاو کربوته وه «بو کورته ی ژینامه ی به روانه : محمود الجنیدی ، دائرة المعارف العراقیة العلهمة ، الجزء الاول ، بغداد ، بلا ، ص 18) .
- (2) به روانه : پیره میزد ، دوازه سواره ی مه ریوان ، چله ی سینیهم ، سلیمانی ، 1983 ، ل 7 ، 10 ، 33 .
- (3) چه ماغلیان پی ده کوت .
- (4) سالی 1281 ی کوچی ، 1836 ی عیسانی به خشراره .
- (5) له سه رچاوه ئینگلیزی به کاند «قه وه له» ده نووسن . دوور نی به قوله له «قلعه» ی عه ره بی به وه هاتی .
- (6) مه به ست بنه ماله ی محمهد عه لی گهوره یه که زور جار له میسر به نیسه ت دووم ناوی لیکراوی محمهد . عه لی به وه پی یان ده کوت عه له وی .
- (7) مه به ست نه لبانیایه .
- (8) به کیک بوو له نه وه ی محمهد عه لی گهوره .
- (9) به رگی به که میان خوالیخوشبو ره فیق حیلیم به خه تی خوی پیشکشی کردوه به «خوشه ویستی کک عیزه ددین» .
- (10) ژماره پینچ و شه شو ژماره یازده و دوازه ی سالی به که می «که لاویژ» پیکه وه ده رچون .
- (11) ده لی ناوی کتیبه که به و جو ره چاپ کراوه .
- (12) به روانه ل 258 - 260 ی «میژوو» .
- (13) طاهر احمد حویزی ، میژوی کویه یا کويسنجق ، به رگی به که م ، به غدا ، 1982 ، ل 150 .
- (14) مه به ستم دوکتور کلوس قه فتان و دوکتور نه حمهد عوسمانه .